

ДО

Г-Н КРАСИМИР ВЪЛЧЕВ

МИНИСТЪР НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

ДОКЛАД

*от Комисията по академична етика при министъра на
образованието и науката*

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

В Комисията по академична етика постъпи сигнал с вх. № 0205-202 от 22.10.2018 г. от Директора на служба „Военна полиция“ бригаден генерал С., в който се твърди извършено нарушение в НВУ „Васил Левски“ по чл. 30, ал. 2, т. 3 и 4 от ЗРАСРБ – наличие на плагиатство в дисертационен труд и недостоверност на представените научни данни.

Представената в сигнала информация е следната:

В НВУ – Велико Търново е бил зачислен като докторант през 2010 г. М.С.. Той не е представил проект за докторска работа за обсъждане в първичното звено. По-късно, през 2012 г. М.С. е напуснал Университета и се е уволнил от редовете на българската армия.

С.Х.С. е зачислен в същата катедра на НВУ през януари 2016 г., преминал е през вътрешно обсъждане на представения от него докторски труд и през септември 2018 г. е отчислен от докторантура с право на защита. Защитата му е била определена за 05.11.2018 г.

В сигнала до Комисията се твърди, че в дисертационния труд на С.С. значителни части са преписани именно от дисертационната работа на М.С. и че посочените в работата на С.С. данни – извършени анкети сред военнослужещи от няколко поделения на БА са недостоверни.

След като бе проверена допустимостта на сигнала Комисията определи трима арбитри:

професор дтн инж. Х.И., майор доцент д-р И.Х. и доцент д-р инж. Б.Б., които да проверят истинността на изнесеното в сигнала.

Според представените от арбитрите становища голяма част от докторската дисертация на С.С. е преписана от докторската дисертация на М.С., а посочените данни – анкетни карти са или непълни, или пък анкети изобщо не са провеждани, т.е. данните са недостоверни.

Комисията даде възможност, както предвижда ЗРАСРБ, на С.С. да изрази своето становище по сигнала и по представените от арбитрите становища. Такова становище се получи в МОН и в него С. отрича изцяло данните в сигнала и установяванията в докладите на арбитрите. Той твърди, че в НВУ никога не е постъпвала за вътрешна защита в катедрата – първичното звено докторска работа на М.С., че той е напуснал Университета без да подготви изобщо такава работа. Не е депозиран научен труд, липсва протокол от заседание на катедрата за евентуалното му обсъждане, следователно за никакво плагиатство не може да става и дума. По отношение на данните в своята дисертация С. твърди, че всички анкети са коректно проведени, част от тях са публикувани в труда му, а друга част все още се намира у него и той може да я предостави.

Междувременно защитата на докторската работа, насрочена за 05.11.2018 г. бе временно спряна, тъй като Комисията още не бе готова с решението си.

Комисията проведе срещи и с представители на Военна полиция, тъй като сигнала идва от директора на тази служба, а и С.С. е служител в нея.

Действително в НВУ „Васил Левски“ е имало докторант М.С., който е напуснал през 2012 г. без да стигне до официална защита. Негов дисертационен труд никога не е представян и не е обсъждан официално. В НВУ не могат да намерят негово копие нито на хартиен, нито на електронен носител. Няма и протокол от заседание на катедрата за обсъждане му. При подобно положение Комисията смята, че не може да приеме за факт наличието на научен труд, защитен, публикуван, отразен в съответните регистри, от който С.С. да е плагиатствал, представяйки го като свой.

На среща с представители на Военна полиция, проведена с Комисията по академична етика на 20.11.2018 г. се оказва, че Военна полиция и ДАНС извършват собствена проверка относно дисертацията на С.С., свързана с изнасянето в нея на данни, които представляват класифицирана информация, както и с реда, по който са извършени анкетите в различни военни поделения. Поради това дисертацията на С.С., както и ръкописът на М.С., предоставен от него на Военна полиция, бяха достъпни само за арбитрите, но не и за членовете на Комисията, които нямат достъп до класифицирана информация.

Оказва се също така, че извършването на анкетите в поделенията на БА не е станало в съответствие със заповед на Министъра на отбраната № ОХ-194 от 17.03.2014 г. и С.С. е нарушил няколко от условията на тази заповед: няма разрешение от министъра и други началници на родовете войски за анкетата, резултатите не са представени в МО, а това е било задължително. Не е анкетиран ръководен команден състав, а случайно подбрани военнослужещи, авторът не е присъствал при анкетирането и др.

При така установените факти Комисията по академична етика смята, че въпреки становищата на назначените трима арбитри за плагиатство такова няма, по смисъла на параграф 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на ЗРАСРБ. Споменатият ръкопис на М. С. не е публикуван и не е заведен официално в библиотека или в архив на НВУ „Васил Левски“ или на друга институция.

Проверката от страна на Комисията по академична етика не може да продължи, тъй като и дисертационният труд на С.С., и ръкописът на М.С. не могат да бъдат ползвани или сравнявани от членовете на Комисията, защото съдържат класифицирана информация.

По изложените мотиви Комисията по академична етика е на становище, че не е налице категорично установено нарушение на чл. 30, ал. 2, т. 3 и т. 4 от ЗРАСРБ.

Венцислав Динчев – председател: /П/

проф. Николай Денков: /П/

проф. Веска Георгиева: /П/

проф. Радослав Радев: /П/

проф. Дончо Хрусанов: /П/